

Jaromír Plíšek

Narozen 1955 v Praze na Bílé Hoře, ženatý, 3 dospělé děti, 6 vnoučat.

Absolvent stavební fakulty ČVUT, souběžně studium rumunistiky na filosofické fakultě UK.

Zaměstnán postupně v dopravním inženýrství, železničním výzkumu a v zahraniční službě (ústředí MZV + velvyslanectví v Bukurešti a Budapešti), poslední čtyři roky v ústředí naší církve.

V evangelické církvi od studentských let, aktivní podíl na vzniku zpěvníku Svítá, v devadesátých letech laický člen synodní rady a střešovického staršovstva.

Záliby – příroda, turistika, hudba.

Na životě našeho sboru ve

Střešovicích si dlouhodobě vážím jakési nenucené, liberální, a přece do svědectví Bible vážně zahleděné

atmosféry. S mnoha lidmi ve sboru mne pojí dlouholetá přátelství a spousta společných zážitků, jiné znám nedlouho, ale je to, jako kdybychom se znali odjakživa.

Vážím si toho, že Jaroslav Vetter po ukončení své aktivní farářské služby dokázal na rozdíl od mnoha svých kolegů usednout do kostelní lavice jako řadový člen sboru, který nemá potřebu jakkoli zpochybňovat a znejistovat svého nástupce. Vážím si i dlouholeté společné služby farářů Pavla Pokorného a Lenky Ridzoňové. Stejně jako mnoho členů sboru mne hrozně mrzí, že otázka dalšího obsazení sboru faráři / farářem vyvolala vážná nedorozumění, která zdejší atmosféru – pevně věřím, že jen na omezený čas – narušila.

Čím je sbor pro mne jedinečný? Stejně jako všechny dobře křesťanské církve tím, že úloha společenství poutníků za Kristem je nezastupitelná. Církve jsou tak jako my ve Střešovicích vábeny možností imitovat roli jakýchsi aktivistických spolků. Při vší úctě k motivaci a schopnostem takových uskupení má jít o něco jiného. Církve mají tak jako jejich Pán zůstat otevřeny i těm méně schopným, méně úspěšným, a mají se soustředit na Boží slovo a jeho zaslíbení dobré naděje pro každého, kdo skládá svoji naději v Boha, a ne v sebe.

Co bychom měli změnit... Překonat nynější nešťastná nedorozumění a z nich plynoucí nervozitu, vyřešit dobře a důstojně otázku obsazení sboru a uklidnit se.

Příležitost pro zlepšení vidím v možnosti organicky navázat na „staré dobré časy“ (možná ze mě už mluví i můj věk...).